

Νικόλας Αλεβιζόπουλος

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ

ΑΝ ΑΠΑΡΝΙΟΜΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

Μόνο τα μεγάλα μένουν
και τα μικρά λησμονιούνται

Ένα μυθιστόρημα που αγγίζει τον Ήλιο
(που είναι η μόνη παρηγοριά για τους γυμνούς)

Μια νουβέλα που ανασαίνει και εκπνέει μπαρούτι
(το οποίο μπορεί να προέρχεται από οδόφραγμα,
αλλά και από μια γυναίκα προδομένη από όλους)

Ένα διήγημα που θα γίνει το αδιαμφισβήτητο κόμμα
(για να πάρει ανάσα όταν διαβάζει τη ζωή)
στη συλλογική μνήμη ενός παιδιού
που σιχάθηκε τη ρουτίνα του κόσμου

Μια συμφωνία που θα μελοποιεί την Ανάσταση
για μια «επόμενη γενιά»

Ένας πίνακας κάποιου «βαρήκοου» Ολλανδού ζωγράφου
που αποτύπωσε την ομορφιά
(για μια γενιά που δεν μπορεί να την δει)